

Havnin fyri 200 árum síðani

Christian Rosenmeyer:
Eystaravág & Vestaravág
Prospects of Tórshavn
1778



Vestaravág



Eystaravág

Hesar akvarellir (kopieraðar 1782), ið eru at finna á Det kgl. Bibliotek i København, eru nú prentaðar og koma út í vikuni saman við einum teksthefti á 3 málum.

- Myndirnar eru í 1/1 stódd – o.u. 34 × 52 cm.
- Prentað eru 700 talmerkt sett.
- Myndirnar verða einans avgreiddar frá Forlagnum Alduni í Gøtu, telefon 41085.
- Prísurin er 250 kr. + porto fyri settið.

Útgávan er komin í lag í samarbeiði við Føroya Landsbókasavn.

Sum sagt: Tað ber til longu nú at tekna seg á lista – so langt sum upplagið røkkur.

FORLAGIÐ **ALDAN**
FR-510 Gøtu · Føroyar

Framhald av síðu 19

Svinabotni, har tykist sum lendiðliggur á leiður, hvussu djúpt kundi verið áhugavert at vitað og helst meturvis av dýpi heim um Heygg, minst ein km. síðan er neyvan djúpt men bratt, til komið ersuður undir Øksnadalsmunnan. Har verður aftur rættiliga djúpt av leiður og grót og suður undir Rókunum er so bratt, at ørskapur er at gera veit. Koma vit so suður um Kopp, so byrjar undirlendið aftur at vera leiður og grót fleiri km. suður undir fjøllunum.

Má ikki ein vatnbyrgin byggjast upp frá hellubotni? Skal ein slík veit gravast niður á hellu? Hvat skal gerast við tilfarið, tveitast oman eftir fjallasiðunum? Ein slík veit kann ikki kallast annað enn ein djúp gjógv. Hinvegin er møguleiki at klæða veitina innan antin við gróti ella betongi. Hvat verður kostnaðurin tá?

Ein annan møguleika havi eg hoyrt tosað hevur verið um, er at gera tunnlar norð í Svinabotn og suður gjøgnum fjøllini, og síðan taka áirnar inn í tunnlar. Hyggja vit so aftur at ánni í Svinabotni, so er áin litil, tó ongantið havi eg sæð hana turra, og líka litið mugu vit meta hon rennur, tá kavi liggur.

Síðan er ongín á fyrr úr Øksnadali, og hon er eisini litil. Sæst hon at renna meira enn triggjar vikur um summarið, so verður summarið sagt at vera vát, og ongín áarløki er aftur fyrr enn á sunnaru síðu á Slættaratindi. Sama er galdandi við at fara suður igjøgnum Vaðhorn, og Blámansfjall, har fáa teir bert tveir smáar áarløkir, eina úr Vatnsdali og eina av Skúgvamýru. Hvat kann fáast við at fara longur suður og eystur um skal eg ikki úttala meg um, har eri eg ov litið kendur.

Tí fari eg at heita á teir, sum streingja á at fáa kanningar gjørdar av slíkum óðamannaverki, um heldur at lata SEV fáa kanningarpeningin til at syrgja fyri, at Eiðisfólk fáa ta el-streymnøgd, tey hava rætt til, og til at bota aftur tann ljóta framferðarhátt, teir í mongum forum brúktu, tá teir byrjaðu arbeiðið.

hesir serkønu sum hava roknað út, at orkubygging í erva er tann rætta loysnin, verið varnir, at ikki handan útrokningin er eins skeiv og mong onnur, sum hevur kostað borgarunum nógvan pening, undranarvert at fjølmíðlarnir ongantið viðgera slíkt.

Jákup A. Eidesgaard
Eiði